

[Laurits Pedersen.]

alligevel, det havde været mere naturligt for Landbrugets Førstemand, om han var gaaet ud fra det Tal, vi havde før Krigen, det havde været ganske rimeligt, for der er ikke noget som helst andet Erhverv, der nøjes med de andre Tal. Før Krigen fik vi, tør jeg hævde, for de samme nogenlunde gode Kreaturer pr. Pund levende Vægt ca. 28—29—30 Øre. Jeg tror, det var heldigt og rimeligt, om Landbrugets Førstemand regnede med disse Tal, naar han vilde skaffe Landbruget lige Kaar med de andre Befolkningslag. Men paa denne Linie har man endnu aldrig fundet den højtærede Landbrugsminister.

Jeg kan ogsaa nævne Stillingen til de forskellige Smørlove. Vi har jo haft en Smørordning, og der har ligget Forslag til en anden Smørlov her i dette høje Ting; men efter at vi ude i Mejerikredse havde set, hvilken Virkning den første Smørlov havde, er det klart, at vi med den største Sindsro saa paa, at Oppositionspartierne med koldt Hjerte lod den sidste Smørlov falde, og det har de da heller aldrig faaet Bebrejdelser for.

Det var ogsaa meget interessant for mig, der har beskæftiget mig med Avlsforholdene ude i vore Avlsforeninger, at høre den højtærede Landbrugsministers Stilling til Nedskæringerne paa Husdyrloven. Der blev gjort gældende, at det kun drejede sig om en Nedskæring paa 10 pCt., og at en tilsvarende Nedskæring havde ramt andre Bevillinger. Under Forhandlingen herinde blev det oplyst, at denne 10 pCt.s Nedskæring praktisk taget er fjernet fra de andre Bevillinger; men den højtærede Landbrugsminister sætter ind med en Ihærdighed for, at vi stadig skal beholde dem paa Landbrugsministeriets Budget. Det er en Ting, vi ikke er ukendt med, og vi er ogsaa klar over, at saa længe vi har dette Ministerium, maa vi fortsat finde os deri.

Jeg forstaar ikke dette; denne Indstilling fra Regeringspartiernes Side er efter min Mening fuldstændig forkert. Ser vi paa, hvorledes man i Udlandet bærer sig ad over for sine Hovederhverv — og ingen vil vel benægte, at Landbruget er Danmarks Hovederhverv — saa vil vi se, at man paa alle mulige Maader søger at komme disse Erhverv til Hjælp, saa de

kan trives og have det godt. Det er derfor ganske ejendommeligt at se, at Regeringspartierne herhjemme bærer sig saaledes ad under denne Kriesituation, at vi inden for Hovederhvervet ganske givet bliver mere og mere fattige.

Jeg vil gerne henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det er ganske naturligt, at jeg gør det, fordi han er opstillet i det Amt, hvor jeg er valgt. Han har jo benyttet det Parti, jeg tilhører, til at komme ind i dette høje Ting. Der er det mærkelige ved dette ærede Medlem, at han øver en meget skarp Kritik her i Tinget over for Partier og over for Rigsdagen i det hele taget; han siger jo rent ud, at han ingen Tro har paa, at man ad Stemmesedlens Vej kan opnaa Retten for Landbruget. Men saa forstaar man slet ikke, hvorfor han vil ind i dette høje Ting.

Jeg tør roligt sige, at det ærede Medlem har benyttet Venstre til at komme ind i Rigsdagen. Jeg ved nemlig, hvorledes det skete, fordi han søgte at komme ind ved Partiet Venstres Hjælp. Det viste sig, at Venstre ikke vilde have noget som helst med ham at gøre, men da dette blev klart for ham, stillede han sig ikke des mindre i Tilslutning til Partiet Venstre, uden at Partiets Organisationer havde noget som helst med ham at gøre; han blev valgt ved Hjælp af personlige Stemmer, men disse alene havde ikke kunnet bringe ham ind i Tinget. Efter at han en kort Tid havde været Medlem af Partiet Venstre, gik han ud af Partiet, og derefter sad han i Virkeligheden paa et uredeligt Grundlag. Hvis han var den redelige Mand, han vil give det Udseende af at være, havde han paa det Tidspunkt nedlagt sit Mandat, men det har han jo ikke fundet var rimeligt.

Naar det ærede Medlem benytter stærke Ord, saa vil jeg deroverfor sige, at han har i allerhøjeste Grad misbrugt det danske Landbrug. Vi ved jo, hvorledes han har benyttet de Organisationer, man har i Landbruget, til at skabe en Uro om Personer, som ikke havde noget som helst Sted hjemme. (Afbrydelse). Det var en Fortællelse; jeg hører en af de højtærede Ministre, som jo sikkert er stærk i Sprogbrug, rette det, og man kan jo heller ikke sige: Personer, der ikke har noget som helst Sted hjemme.